Ağustos 1980 ; Sayı:18

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

HAKİM SINIFLARIN ÇEŞİTLİ KESİMLERİ ARASINDA

İT DALAŞI SÜRÜYOR

İşçiler, köylüler, tüm emekçiler...

Çeşitli milliyetlerden halkımız...

Ağustos ayı içinde Şeker Bayramı nedeni ile hakim sınıfların siyasi temsilcileri de - meçler verdiler.Bunlar demeçlerinde Türkiye-nin içinde bulunduğu buhrandan çıkış yolu i-çin reçeteler sundular.

Demirel'in buhrandan çıkış reçetesi 'er - ken seçim' ve 'tek başına AP iktidarı' dır . O bunun yanında 'adalet mekanizmasının hızlı işlemesi'ni talep etmekte, kendi deyimi ile 'demokratik otorite'nin güçlendirilmesini is temektedir. Demirel'in 'demokratik otorite' deyip, güçlendirilmesini talep ettiği şey,fa şist devlet terörüdür. Sıkıyönetimin yetkile rinin genişletilmesidir. Zulümdür. İşkence - dir. Onun 'adalet mekanizmasının hızlı işle-tilmesi'nden anladığı; sömürüye ve baskıya karşı mücadele edenlerin tek celsede, itiraz hakkı olmadan mahkum edilmesidir. AP ve CHP, zaten bu yönde yeni kanunlar çıkartma doğrul unda anlaşma yapmışlardır.

Demirel, bugün Türkiye'de 'çare'nin tek ba şına AP iktidarı olduğunu ilan etmekte, bu - nunu için 'erken seçim' propagandası yapmak-tadır. O bir erken seçimden AP nin oylarını arttırarak çıkacağını ummakta; tek başına ol masa bile yalnızca kafatasçı faşist MHP nin desteği ile bir AP hükümeti oluşturmayı dü - şünmektedir. Böyle bir hükümetin ne getirece ğini emekçi halkımız AP hükümeti dönemlerin-de yaşamıştır. Yaşamaktadır. Tek başına AP iktidarı-ya da MHP destekli AP hükümeti- fa-şizmin koyulaşması, halkın kanı-canı pahası-na elde ettiği bir kısım demokrasi kırıntı-larının da resmen ortadan kaldırılması demek tir. Halk için Demirel'in 'erken seçim'i kur tuluş değildir. Erken seçim sadece hakim sı-nıf temsilcilerinin kendi aralarındaki güç dengesi konusunda onlara bir fikir verebilir ve hakim sınıflar açısından faşist diktatör-lüklerini maskelemeye hizmet eder.

Ecevit, bayram demecinde Türkiye'de duru-mun iyiye doğru gittiğini ortaya koyan Demi-rel'in tersi bir tablo çizmektedir. Ve bu tablo Demirel'inki ile karşılaştırıldığında doğruya daha yakındır. Ama bu ülkemizde hep böyle olmuştur. Hakim sınıf temsilcilerinden muhalefette olanlar her dönemde iktidarda o-lan kanatla aralarında olan dalaşmada, ikti-dar kanadını teşhir ederek halktan yana gö - rünmüşlerdir. Bunu yaparken amaçları, halkın iktidara duyduğu nefreti, kendi iktidarları için kaldıraç olarak kullanmaktır. Ecevit, Türkiye'de durumun kötüye gittiğini belirt tikten sonra, çıkış yolunun kolay olduğunu belirtiyor. Ona göre çıkış yolu "Anayasaya

Süleyman DEMİREL

Bülent ECEVİT

Necmettin ERBAKAN

Alpaslan TÜRKEŞ

HEPSİ AYNI KUMAŞTAN DOKUNMUŞTUR. HEPSİ HALK DÜŞMANIDIR.

göre gerekenleri yapmak", "en başta cumhurbaşkanını seçmek"tir. Bunun için de "uzlaşmak" gereklidir. Ecevit bu arada Demirel'in "erken seçim" önerisine karşı çıkmakta, bunu "milli piyangoya" benzetmektedir. Kendi işine geldiği zaman "erken seçim" diye tutturan, erken seçime karşı çıkanları, "demokrasiye karşı çıkmakla" suçlayan Ecevit'in erken seçim konusunda bugünkü konumu; onun hakim sınıfların bütün siyasi temsilcileri ile aynı kumaştan dokunduğunu açıkça ortaya koymaktadır. O da Demirel gibi, Türkeş ,vb. gibi bir sahtekardır. Sahtekarlık hakim sınıf siyasetçilerinin tabiatıdır. Ecevit'in çıkış yolu olarak önerdiği "uzlaşma" bugün hakim sınıfların önemli bir kesiminin talep ettiği 'AP - CHP' arasında bir uzlaşmadır. Hakim sınıflar açısından yapılacak böyle bir anlaşmanın,kendi aralarındaki dalaşmaya kısa bir süre için de olsa ara vermek; ve bütün güçleri ile halka, devrimcilere saldırmaktır. Ecevit'in bu planı da, Demirel'in erken seçim önerisi gibi, emekçi halka beladan başka bir şey getirmez. Ecevit'in uygulanmasını talep ettiği Anayasa emperyalizmin uşağı komprador patronlar ve toprak ağalarının faşist devletinin Anayasasıdır. Halkın mücadelesi sonunda içinde yer alan bazı demokratik hak kırıntıları da rafa kaldıran Anayasadır. Halk için çıkış yolu bu Anayasanın uygulanması da değildir.

Kafatasçı - ırkçı faşist MHP nin başı Türkeş, bayram demecinde çıkış yolu olarak "siyasi tansiyonun düşürülmesi, teröre karşı kanunların süratle çıkarılması ve rejime istikrar, güç kazandırmak için erken seçime gidilmesi"ni önermektedir. Faşist Türkeş, hakim sınıflara kendini buhrandan çıkış için alternatif olark tanıtmakta; bir yandan faşist komando sürüleri katliamlar düzenlerken diğer yanda onların şefi "siyasi tansiyonun düşürülmesi"nden dem vurmaktadır. Onun burada yaptığı çağırı, gerçekte hakim sınıf partileri arasındaki siyasi tansiyonun düşürülmesi, dalaşmaların aza indirilmesi çağrısıdır. Türkeş'in "terör" dediği Kahraman Maraş'ta, Çorum'da MHP li itlerin, devlet güçleri desteğinde giriştikleri kitle katliamları değildir. Onun "terör" dediği sıkıyönetimin zulmü; faşistlerin işkenceleri değildir. Onun "terör" dediği ve karşısında kanunların çıkarılmasını talep ettiği ezilenlerin, sömürülenlerin sınıf mücadelesidir,halkın faşistlere karşı silah elde direnişidir. Onun sözünü ettiği terör "devrimci terör"dür.Bu tip teröre karşı hakim sınıflar zaten hemfikirdirler. Faşist Türkeş'in güçlendirilmesini istediği, bunun için erken seçime gidilmesini talep ettiği "rejim" komprador patronların ve toprak ağalarının bugünkü faşist rejimidir. Bu rejimin güçlendirilmesi halk için çare değildir. Tersine! Emekçi halk için tek çıkış yolu , bir tek çare vardır. O da faşist rejimin devrimle yerle bir edilmesidir.

Dinci-faşist Erbakan bayram demecinde yine cami hocalarına yaraşır bir eda ile vaiz vermekte, Türkiye'de "anarşi"nin gerisinde "siyonizmin" yattığı tezini savunmaktadır. Ona göre, bütün dünyada siyonizm ile müslümanlık çatışma içindedir. Her belanın gerisinde siyonizm vardır. Komünizmi ortaya atanlar siyonistlerdir. Irkçılığı yayanlar siyonistlerdir,vb. Çare bunu görüp "siyonizm"e karşı birleşmektir. Erbakan hakim sınıfların halkın dini duygularını sömürmede kullandıkları bir maşa olarak görevini hakkı ile yerine getirmekte, bir yandan siyonizme karşı olmak maskesi altında ırkçılık yaymakta, tüm yahudileri siyonist olarak göstermekte, diğer yandan "Marks, Engels de yahudi idi" gibi gerekçelerle, siyonizm ile her türlü ırkçılığı da bu arada siyonizme karşı olan Komünizmi eşitlemektedir. Erbakan'ın "siyonizm" demogojisi, emperyalizmi gözlerden gizlemeye hizmet etmektedir. O böylece emperyalizmin kendine verdiği rolü oynamakta, hakim sınıfların bütün siyasi partileri gibi, halkın bir kesimini emperyalizmin, feodalizmin kuyruğuna takmaktadır. Halk için çare Erbakan'ın önerdiği gibi,"siyonizme" karşı birleşmek değil, emperyalizme, komprador kapitalizmine feodalizme, her türlü gericiliğe karşı birleşmek, örgütlenmek,silaha sarılmaktır.

Hakim sınıfların bütün diğer temsilcileri de çeşitli kelimelerle, üç aşağı beş yukarı yukarda söylenenleri tekrarlamışlardır. Her birinin birleştiği ortak nokta "anarşi" ya da "terör" olarak adlandırdıkları, sınıf mücadelesine karşı, devrimci mücadeleye karşı birleşmektir. Ancak onlar devrimci mücadelenin ezilmesi gerektiği noktasında birleştikleri halde, iktidarda daha çok pay sahibi olma konusunda dalaştıkları için uzlaşma ve birleşmeleri güç olmaktadır. Bu bayramda "uzlaşma", "birleşme" çağrıları da-kısa dönemde en azından düzenleyecekleri yeni bir seçim sahtekarlığına kadar-kağıt üzerinde kalacaktır. Çeşitli kanunları çıkarma konusunda anlaşabilseler bile dalaşmaları sürecektir.Halkımız bu dalaşmaya bakıp, bunların bir kesiminin diğer kesimine göre "ehven-i şer" olduğu gibiyanlış bir düşünceye kapılmamalıdır. Bunların hepsi aynı soydandır.Hepsi halk düşmanıdır. Dalaşsalar da-uzlaşsalar da, yaptıkları halk yararına değil, halkın tüm emekçilerin zararınadır. Bunlar arasındaki dalaşma itler arasındaki kemik dalaşmasıdır.

Bir takım revizyonist,ve oportunist örgütler, bu it dalaşından yola çıkarak, hakim sınıfların temsilcilerinin bir kesimini "ehven-i şer" olarak göstermektedir. Mesela Rus sosyal emperyalizminin uşağı T'K'P bugünlerde reklamını yaptığı "Ulusal Demokratik Cephe" içine CHP ve MSP yi çağırmakta; bunları "anti-faşist güçler" olarak tanıtmaktadır. Sözde T'K'P ye karşı olan gerçekte ise ideolojik olarak onun kuyruğundan giden Türkiye Devrimci Komünist Partisi(TDKP), Devrimci Halkın Birliği(DHB), Devrimci Halkın Yolu gi

bi, Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş gibi bir dizi küçük burjuva oportunist teşkilat da, CHP yi faşist göstermeme noktasında birleşmektedir. Bunların da yaptığı son tahlilde "ahven-i şer"in reklamıdır.

Biz komünistler, tüm emekçi halkımıza şunu açıklıyoruz:

İşçiler, köylüler, tüm milliyetlerden emekçi halkımız...

Bu düzen, emperyalizmin uşağı hakim sınıfların, bir avuç para babasının, toprak ağasının, tefecinin, vurguncunun düzenidir. Bu düzen faşist bir düzendir. Bu düzen halk için sömürü, zulüm, işkence, yokluk, sefalet demektir. AP si, CHP si, MHP si, MSP si, vs. bu düzenin partileridir. Demirel'i, Ecevit'i, Türkeş'i, Erbakan'ı, vs. bu düzenin siyasetçileridir. Hepsi halk düşmanıdır. Bunların birini diğerine tercih etmek yanlıştır !

Hakim sınıfların bize "buhran"dan çıkış yolu olarak tanıttıkları tüm çıkış yolları, gerçekte çıkmaz yollardır.

Türkiye'de var olan ekonomik ve siyasi aranın sebebi emperyalizmdir. Emperyalizme bağımlı, sömürü ve zulüm düzenidir. Bu düzen yıkılmadıkça emekçi halk için buhrandan çıkış yoktur.

Bu düzenin yıkılması için, emekçi halkımız işçi sınıfının Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış öncü örgütü partimiz TKP/ML önderliğinde birleşmelidir !

Birlikten güç doğar ! Örgütlenmelidir !

Örgütlü halk yenilmez !

Silahlanmalıdır... Çünkü iktidar namlunun ucundadır. İşçi sınıfı önderliğinde halkın demokratik iktidarı ancak halkın silahlı gücü sayesinde kurulabilir.

Ülkemizde tek yol, tek çare işçi sınıfı önderliğinde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist iktidarını yıkacak, halkın iktidarını kuracak olan Demokratik Halk Devrimidir...

Demokratik Halk Devrimi, ülkemizde, Halk Savaşı yolu ile zafer kazanacaktır !

Demokratik Halk Devrimi, ülkemizde emperyalizmin hakimiyetine son verecek, feodalizmin, orta çağın karanlıklarını temizleyecek, sosyalizmin yolunu açacaktır. İşte biz komünistlerin halkımıza sunduğumuz çıkış yolu budur ! Bu yol meşakkatli, zor bir yoldur ! Bu yol uzun bir yoldur ! Bu yol fedakarlık isteyen bir yoldur ! Ama kurtuluş için başka hiç bir yol yoktur !

İşçiler, köylüler, tüm milliyetlerden emekçi halkımız !

Ezilenler, horlananlar...Kardeşler...Bacılar...

Kaybedecek bir şeyimiz yoktur ! Kazanacağımız, yaratacağımız, yepyeni mutlu bağımsız demokratik bir Ülke vardır ! Yaratacağımız yepyeni, sömürüsüz bir dünya vardır !

İLERİ ! ÖRGÜTLENELİM ! SİLAHLANALIM !
YÜRÜYELİM SÖMÜRÜNÜN VE ZULMÜN ÜSTÜNE !
YIKALIM BU KÖHNE DÜZENİ ! BİZ BAŞKA ALEM İSTERİZ !
BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN ! BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ !

PARTİMİZDEN HABERLER

İKİ ELİMİZ FAŞİST KATİLLERİN İŞKENCECİLERİN BARCILARIN YAKASINDADIR

Partimiz önderliğinde TİKKO gerillaları Mayıs ayı sonunda Gebze ilçesine bağlı Osmangazi-Aşıroğlu mahallesinde ihbarcılık görevini üstlenen Nuri Demirbaş'ı cezalandırdı.

Bu köpeğin suçları şunlardı :

- Tanıdığı tüm demokratları, devrimcileri ve komünistleri faşist devletin besili uşaklarına ihbar etmek, ihbarlar üzerine emekçi halkın evlerinin basılmasına, aratılmasına neden olup, emekçilerin işkence ve eziyet görmelerine neden olmak,
- Partimiz tarafından ihtar amacıyla evleri kurşunlanan TÜBİTAK'lı faşistlerden Erdal Yılmaz ve mobilyacı Oktay Karaşahin ile sıkı işbirliğine girmek,
- Faşist Türk ordusunun başçavuşu Hüseyin Avcı desteğinde halka gösdağı vermek, kahvesinde sabahlara kadar kumar oynatarak bilinçsiz emekçilerin sırtından geçinmek, Alevi-sünni çelişkisini yaratmaya çalışmak,
- Halkımızın üzerinde her geçen gün ağırlaşarak büyüyen zulüm ve sömürünün azgınlaşmasına, bu faşist devletin ülkemizi emperyalistlere parsel parsel satmasına yardımcı olmak. Bu düzenin gönüllü savunuculuğunu yapmak, komprador patron ağa devletinin ve faşist MHP'nin propagandasına ve örgütlenmesine aktif olarak katılmak.

SİVAS

NE KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ NE DE SİVİL FAŞİSTLER SİVAS HALKININ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZLAR!

Sivas'ta komprador patron ağa devleti ile MHP'li sivil faşist beslemeler her zaman kol kola emekçi kitlelere saldırmaktadırlar. Bunun bir örneğide 30 Haziranda görüldü. Bir lisede bir yandan sivil faşistler devrimcilere saldırdı, diğer yandan polis devrimci öğrencileri gözaltına aldı. Daha sonra gözaltına alınan devrimcilerin serbest bırakılması için karakolun önünde toplanan halka otomatik silahlarla polis ve asker tarafından ateş edildi.

Bu alçakça saldırıda Ali İleri adlı devrimci katledildi, 5 kişi de yaralandı. Komprador patron ağa devleti böylece bir kez da

Devamı 4.sayfada

"KİŞİYE TAPMAYA KARŞI MÜCADELE" ADINA

ÇİN'DE KARŞI-DEVRİMCİ YÖNETİCİLER MAO ZEDUNG'A SALDIRIYOR

1976 da Mao Zedung'un ölümünden kısa bir süre sonra gerçekleştirdikleri bir darbe ile iktidarı bütünü ile ele geçiren revizyonistler, şimdi yerlerini iyice sağlamlaştırdıktan sonra, Mao Zedung'a açıkça saldırmaya başladılar. Teng Hsiao Ping, Bo Yi Bo gibi tescilli karşı devrimcilerden sonra ÇKP başkanı revizyonist Hua Kuo Feng de, Mao Zedung u "eleştiri" kervanına katıldı.

Ağustos ayı içinde Viyesnik adlı bir Yugoslav gazetesine verdiği demeçte Huo Kuo Feng, ÇKP nin Kültür Devrimi sırasında çok ağır ve ciddi hatalar yaptığını, Mao Zedung'un parti başkanı olarak bu hataların sorumluluğunu taşıdığını söylemektedir.

Bunlar ÇKP nin bugünkü revizyonist yöneticilerinin çokça tekrarladığı görüşlerdir. Yeni olan Huo Kuo Feng tarafından söylenmesidir. Bugünkü revizyonist yöneticiler, Kültür Devrimi yıllarını "Çin tarihinin en karanlık yılları", "kaybedilmiş yıllar", vs. olarak değerlendirmektedir.

Bürokratlaşan, yozlaşan, burjuvalaşan parti ve devlet kademelerine karşı, yürütülen muazzam bir kitle hareketi olan; revizyonistleri -kısa süre de olsa- iktidardan uzaklaştıran Büyük Proleter Kültür Devriminin karalanması, bugünkü revizyonist yöneticilerin gerçekte kimin temsilcisi olduğunu belgelemektedir. Onlar, Kültür Devriminin ismini duyduklarında bile tüyleri diken diken olmaktadır. Korkuları haklıdır. Çünkü Kültür Devrimi,bugünkü revizyonist yöneticiler gibilerine yönelmiş muazzam bir devrim hareketi idi.

Ağustos ayı içinde bugünkü karşı devrimci ÇKP Merkez Komitesi aldığı bir kararla, Mao ve diğer parti önderleri adına anıt yapılmasını yasaklamış, Mao Zedung'un heykel ve sözlerinin meydanlardan uzaklaştırılması kararını almıştır. Karara gerekçe olarak;"bugüne kadar her yerde çok sayıda Mao resmi, Mao'nun sözleri bulunmakta idi. Bu siyasi açıdan doğru değildir. Tarihi halkın değil, kişilerin yaptığı düşüncesini geliştirmektedir " denmektedir. İlk bakışta, Marksist-Leninist kavramlar ardına gizlenen bu gerekçe, gerçekte "kişiye tapmaya karşı mücadele" adına,Mao Zedung'a Çin halkının duyduğu büyük saygı ve sevgiyi azaltma amacını gütmektedir. Bugünkü revizyonist yöneticilerin izlediği karşı-devrimci çizginin pratikte uygulamaya konması, Mao Zedung'un propaganda edilmesi ile birlikte yürüyemezdi. ÇKP Merkez Komitesinin aldığı karar işte bu çelişmenin çözümünün ifadesidir. Onlar artık yalnızca pratikte değil, sözde de Mao Zedung'dan kopmanın hazırlıkları içindedir.

İŞTE MAO ZEDUNG'UN BİR RESMİ ALAŞAĞI EDİLİYOR

ÇKP'nin bugünkü revizyonist yöneticilerinin Mao Zedung'a saldırısı, ona büyüklüğünden bir şey kaybettirmeyecek, tam tersine kazandıracaktır.

Mao Zedung'a "Çin'in Kruşçef'i" yaftasını asan Hua-Teng gibi revizyonistlerle, Mao'yu aynı kefeye koyan Arnavutluk Emek Partisinin başını çektiği oportunist akımın saldırıları da aynı Kruşçef revizyonistlerinin ve bugünkü Çinli revizyonistlerin saldırıları gibi boşa çıkacaktır.

★ ★ ★

Baştarafı 3.sayfada

ha halk düşmanı iğrenç yüzünü sergiledi. Daha önceden de Sivas'ta bu gibi saldırılar diğer okullarda, yerlerde,vs. sivil faşist köpekler tarafından yapılmıştı. Ama Sivas halkı bu saldırılardan yılmayacaktır. En sonki katliam girişimine karşı TKP/ML taraftarları ve halkımız silahla direndikleri gibi direnmeye ve savaşmaya devam ede eklerdir.